

Sygn. akt V CSK 429/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. L.
przeciwko Skarbowi Państwa-Prezesowi Sądu Rejonowego we W.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 marca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie powód wniósł skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania wskazał na szereg okoliczności. Po pierwsze, wbrew twierdzeniom skarżącego, skarga nie jest oczywiście uzasadniona. Jak wynika z akt sprawy, rzeczywiście można mieć wątpliwości co do prawidłowości nadzoru nad opieką sprawowaną nad powodem, jednakże jednocześnie wiele działań przez kuratora i sąd rodzinny było podejmowanych. O ile zatem można polemizować z kierunkiem rozstrzygnięcia Sądu II instancji, o tyle nie jest ono oczywiście nieprawidłowe. Sytuacja rodzinna powoda była niezwykle trudna, więc wskazywana przez Sąd II instancji ostrożność przy ocenie dostępnych środków dowodowych może zostać uznana za zasadną. Ponadto skarżący wskazuje na istotne zagadnienie prawne, którym ma być obecna, czy art. 3 ust. 1 Konwencji o Prawach Dziecka jest przepisem materialnoprawnym, który powinien być bezpośrednio stosowany w postępowaniu o naprawienie szkody przez Skarb Państwa wyrządzonej dziecku przez działanie funkcjonariuszy publicznych (niewłaściwej kontroli nad dzieckiem). Kwestia ta nie budzi jurystycznych wątpliwości, bowiem powołany przepis ma charakter materialnoprawny, jednak jest on podstawą zasady dobra dziecka. Ma ona jednak zastosowanie do stosunków prawnorodzinnych i prawnomajątkowych dziecka, ale już nie osoby dorosłej, choćby dochodziła naprawienia szkody i krzywdy z czasu, gdy była dzieckiem. Co więcej, z powołanego przepisu wynika bardzo ważna, lecz ogólna zasada, która samodzielnie nie może być podstawą roszczeń. Dalsze cztery zagadnienia prawne zawarte w skardze kasacyjnej mają już bardziej konkretny charakter i dotyczą wielu istotnych kwestii, np. dopuszczalności ustanowienia rodziną zastępczą osoby, która względem swojego dziecka miała ograniczoną władzę rodzicielską. Nie spełniają one jednak kryteriów istotnych dla zagadnień prawnych, które miałyby uzasadnić

przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, są bowiem jedynie pytaniami, a nie ma wyводу jurydycznego akcentującego ich znaczenie i ukazującego rozbieżności w doktrynie i judykaturze. Z uwagi na przedmiot sprawy jest zasadne nieobciążanie skarżącego kosztami zastępstwa procesowego (art. 102 k.p.c.).

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.